

OPINIA

națională

Revistă săptămânală de informație, opinie și idei de larg interes național editată de FUNDATIA „ROMÂNIA DE MÂINE”

Principiul ecologic în știința economică

Acad. N.N. CONSTANTINESCU

Atât din punctul de vedere al intrărilor din natură în câmpul economiei (energie, materii prime etc.), cât și din acela al aruncării de către societate în natură a deșeurilor sale, ecologia a pus problema măsurii în care formele proprietății pot proteja cel mai bine natura. Dezastrele ecologice provocate de agenții economici au servit, la început, drept argument în favoarea proprietății publice și în defavoarea celei private. Apărarea unor monumente ale naturii împingea și ea la aceeași concluzie. Curând, însă, au apărut dezastre ecologice și în condițiile proprietății publice. S-a ajuns, astfel, la concluzia că esențialul nu rezidă în forma de proprietate și că de importanță extremă sunt

statutul ecologic legal pe care-l impune societatea activității economice și sociale, comportamentul agenților economici și sociali, conștiința ecologică a acestora. Formele de proprietate însă oferă anumite mijloace proprii de înfrânare sau prevenire a degradării mediului de către om. În timp ce proprietatea privată presupune punerea accentului pe mijloacele economice ale pieței, proprietatea publică oferă mai ușor mijloacele cu caracter administrativ.

În practică, însă, luate separat, ambele modalități au slăbiciuni importante, care, nu o dată, se pot dovedi foarte periculoase. De aceea, pentru fiecare categorie de proprietate, se pot combina în

modul cel mai eficient, din punct de vedere ecologic, toate modalitățile de acțiune (legale, economice, administrative, educative etc.) pentru prevenirea și combaterea degradării factorilor de mediu. În unele cazuri (ale aerului proaspăt, a apei curate, resurselor de pământ nedegradat) sunt economiști, precum americanul Allan V. Kneeeze, care consideră „poluarea un eșec al pieței” sau Gerald Garwey, care scria că „sistemul de prețuri al pieței libere a eșuat în domeniul stimulenților pentru protejarea proprietății comune a societății în aer proaspăt, apă curată și resurse de pământ nedegradat”.

Problema proprietății o ridică, însă, și pe cea a costurilor degradării și reparării stării în care a fost adus mediul. Să luăm, spre exemplu, problema poluării. Toți agenții economici financiarmente autohtoni tind, de obicei, ca pagubele produse dincolo de proprietatea lor de către activitatea pe care o desfășoară să rămână în seama poluaților. Această atitudine a condus la practicarea așa-numitelor costuri interne ale poluării (care nu cuprind pagubele aduse celorlalți) și costuri externe sau externalități (pagubele provocate celor din afara proprietății generatorului de poluare).

(Continuare în pag. 6)

Admiterea la Universitatea „Spiru Haret” pentru anul Universitar 2000-2001

Pagina 8

22 facultăți și 14 colegii în București, Brașov, Cluj-Napoca, Constanța, Craiova, Râmnicu Vâlcea, Câmpulung-Muscel, Blaj și Caracal

Detalii privind specializările, formele de învățământ, durata studiilor, în:

Opinia națională

din 22 mai 2000

Adevărul

din 16 și 23 mai 2000

România liberă

din 21 mai 2000

Informații suplimentare la telefoanele
330. 25.60; 410.42.59; 334.53.24

E-mail
info@SpiruHaret.ro
Pagina internet
www.SpiruHaret.ro

SONDAJ DE OPINIE

efectuat de Institutul
de Sociologie și Opinie
Publică al Fundației
„România de Măine”

(22-27 aprilie 2000)

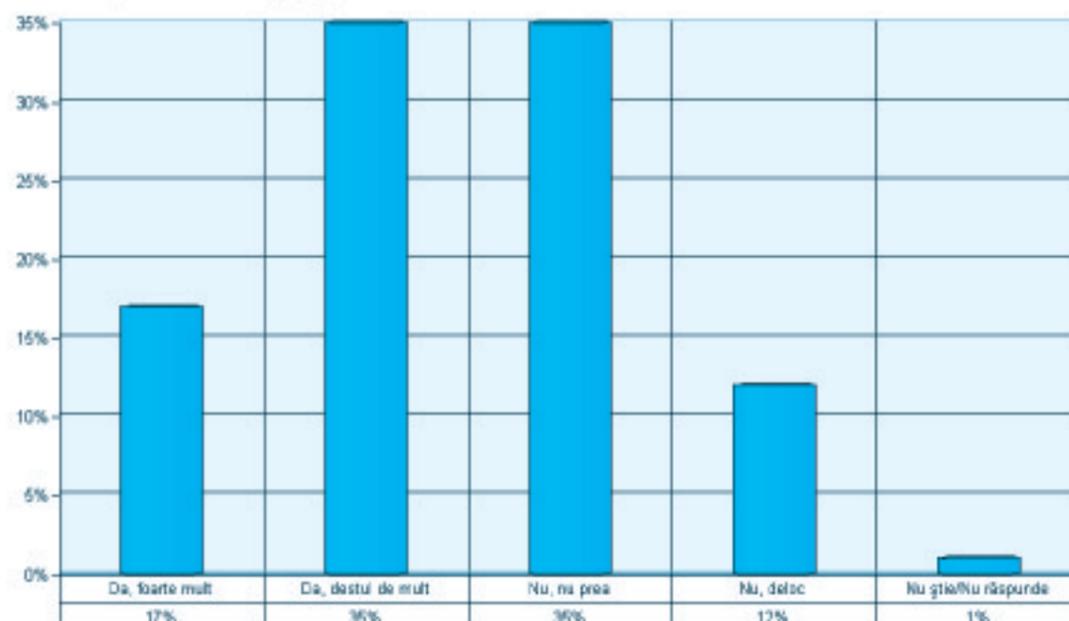
Institutul de Sociologie și Opinie Publică (ISOP), din cadrul Fundației „România de Măine”, a realizat cel de-al patrulea sondaj de opinie, în perioada 22-27 aprilie 2000.

Ca și în sondajele precedente, au fost folosiți, ca operatori de teren, studenți ai Facultății de Sociologie-Psihologie a Universității „Spiru Haret”, în cadrul practicii de profil. Cercetarea s-a realizat pe un eșantion reprezentativ de 2100 de subiecți, din județele țării. Marja de eroare este de $\pm 3\%$.

Prezentăm în acest număr al revistei rezultatele obținute.

1. Vă interesează viața politică a țării?

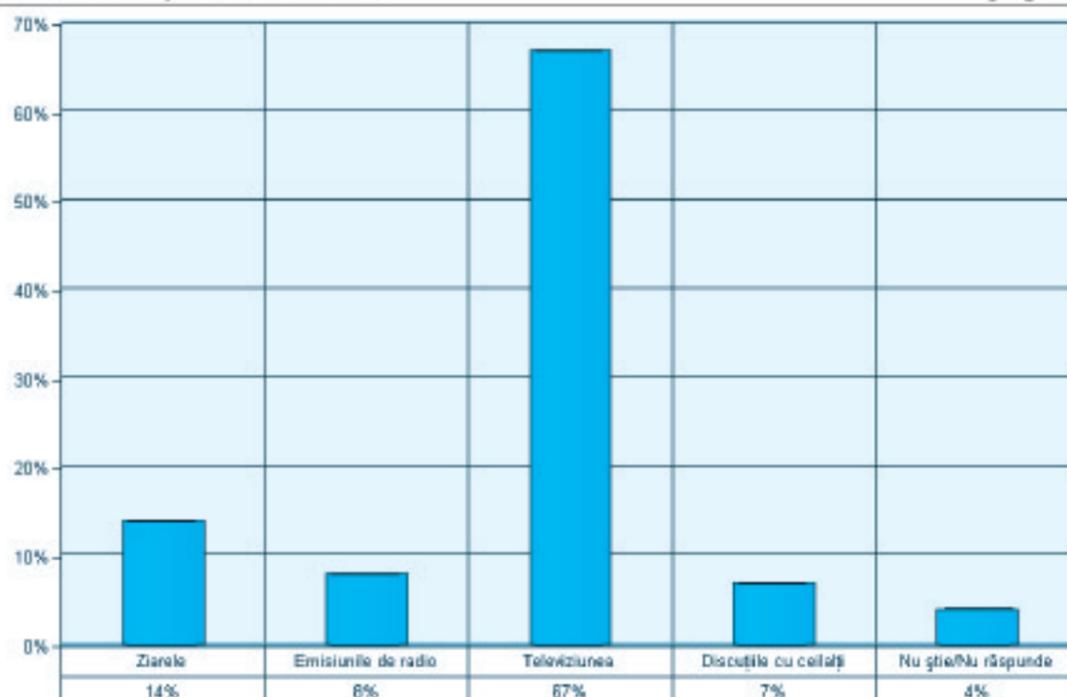
Da, foarte mult	17%
Da, destul de mult	35%
Nu, nu prea	35%
Nu, deloc	12%
Nu știe/Nu răspunde	1%

(Continuare în pag. 2,3,4 și 5)

2. Care este principala dumneavoastră sursă de informații cu privire la viața politică?

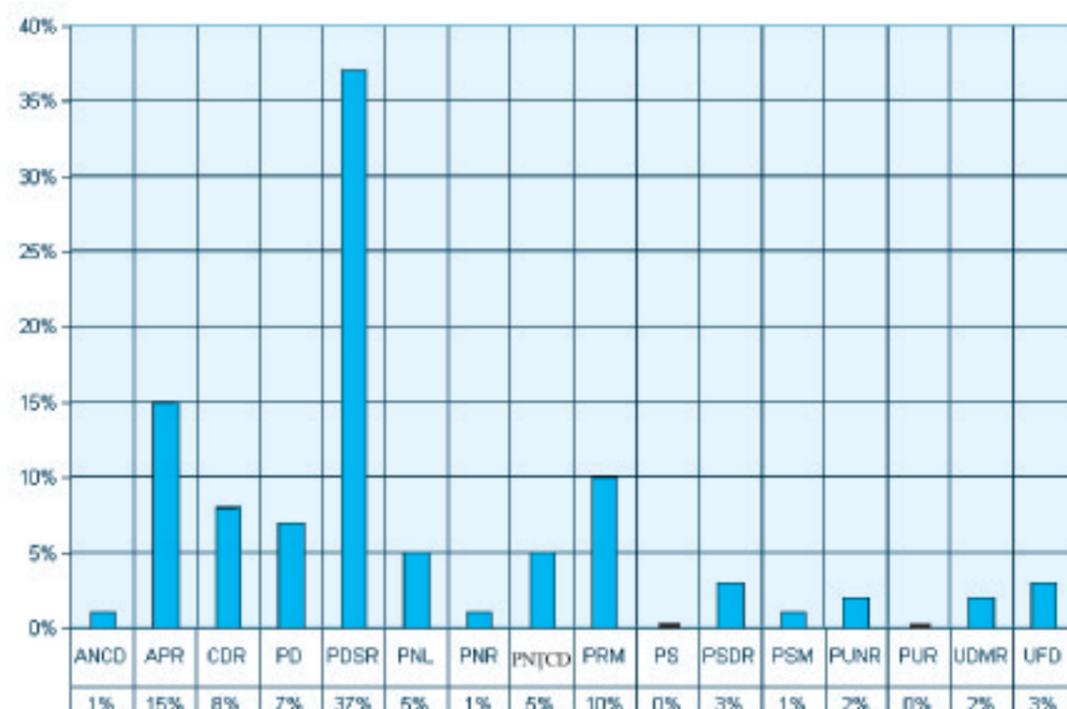
Ziarele	14%
Emisiunile de radio	8%
Televiziunea	67%
Discuțiile cu ceilalți	7%
Nu știe/Nu răspunde	4%

3. Dacă în următoarele două săptămâni ar avea loc alegeri, cu care din formațiunile politice de mai jos ați vota?*

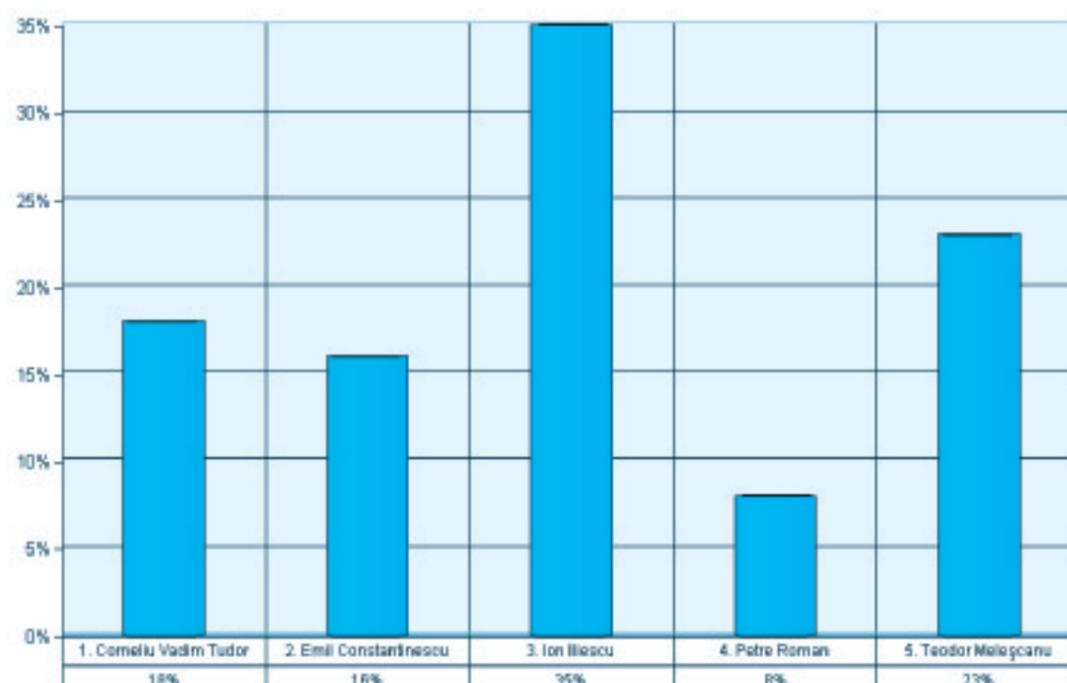
ANCD	1%
APR	15%
CDR	8%
PD	7%
PDSR	37%
PNL	5%
PNR	1%
PNTCD	5%
PRM	10%
PS	0%
PSDR	3%
PSM	1%
PUNR	2%
PUR	0%
UDMR	2%
UFD	3%

* Procentul a fost calculat prin raportare la total populație care și-a exprimat intenția de vot

4. Dacă în zilele următoare ar avea loc alegeri prezidențiale, cu care dintre personalitățile de mai jos ați vota?

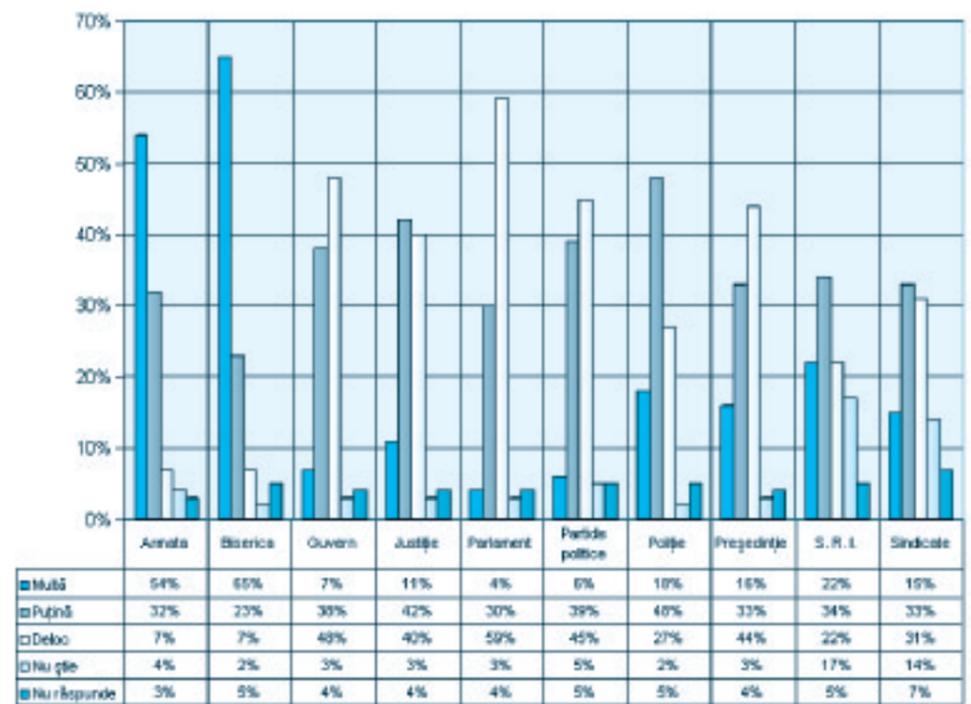
1. Corneliu Vadim Tudor	18%
2. Emil Constantinescu	16%
3. Ion Iliescu	35%
4. Petre Roman	8%
5. Teodor Meleșcanu	23%

Precedentul SONDAJ DE OPINIE al Institutului de Sociologie și Opinie Publică al Fundației „România de Măine” a fost efectuat în perioada 2 - 8 ianuarie 2000 și publicat în *Opinia națională* nr. 271 din 7 februarie 2000

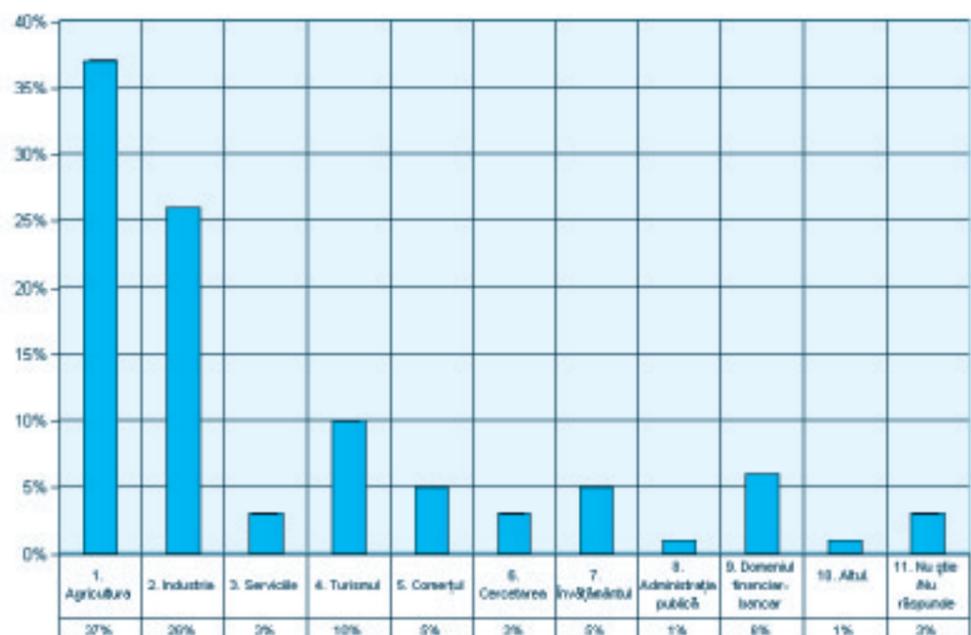
5. Câtă încredere aveți în următoarele instituții?

	Multă	Puțină	Deloc	Nu știe	Nu răspunde
Armata	54%	32%	7%	4%	3%
Biserica	65%	23%	7%	2%	5%
Guvern	7%	38%	48%	3%	4%
Justiție	11%	42%	40%	3%	4%
Parlament	4%	30%	59%	3%	4%
Partide politice	6%	39%	45%	5%	5%
Poliție	18%	48%	27%	2%	5%
Președinție	16%	33%	44%	3%	4%
S. R. I.	22%	34%	22%	17%	5%
Sindicate	15%	33%	31%	14%	7%

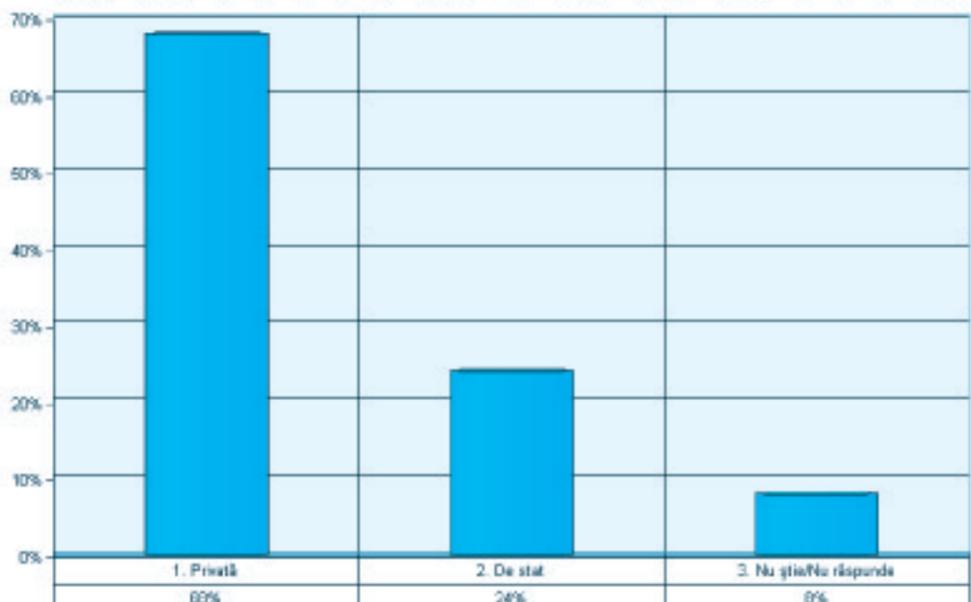
6. Ce domeniu credeți că ar trebui sprijinit, în primul rând, pentru ca România să iasă rapid din criză?

1. Agricultură	37%
2. Industria	26%
3. Serviciile	3%
4. Turismul	10%
5. Comerțul	5%
6. Cercetarea	3%
7. Învățământul	5%
8. Administrația publică	1%
9. Domeniul financiar-bancar	6%
10. Altul.	1%
11. Nu știe /Nu răspunde	3%

7. Credeți că cea mai bună formă de proprietate este proprietatea:

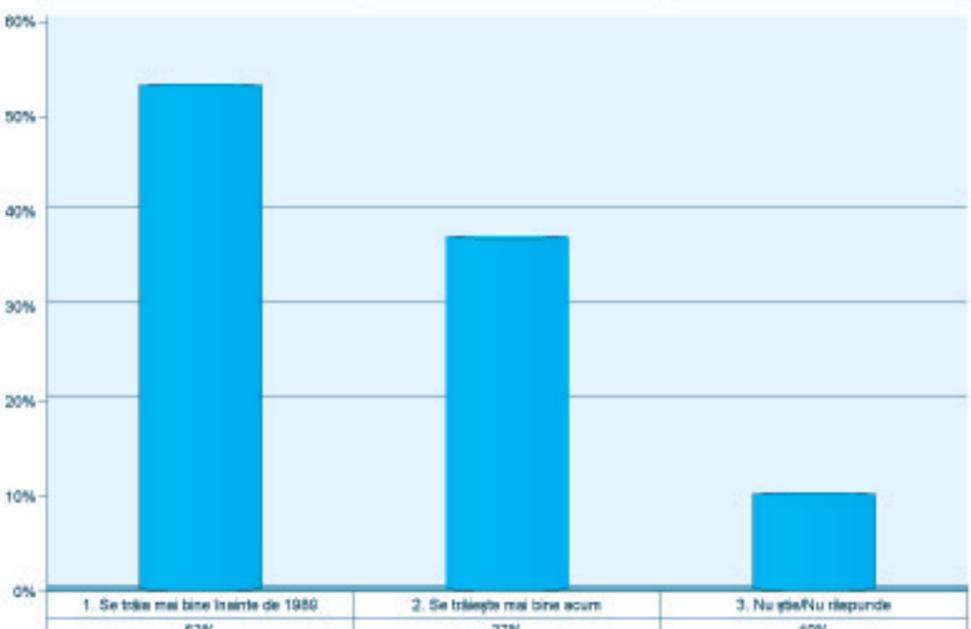
1. Privată	68%
2. De stat	24%
3. Nu știe/Nu răspunde	8%

8. Unii oameni spun că se trăia mai bine înainte de 1989, iar alții spun că se trăiește mai bine acum.

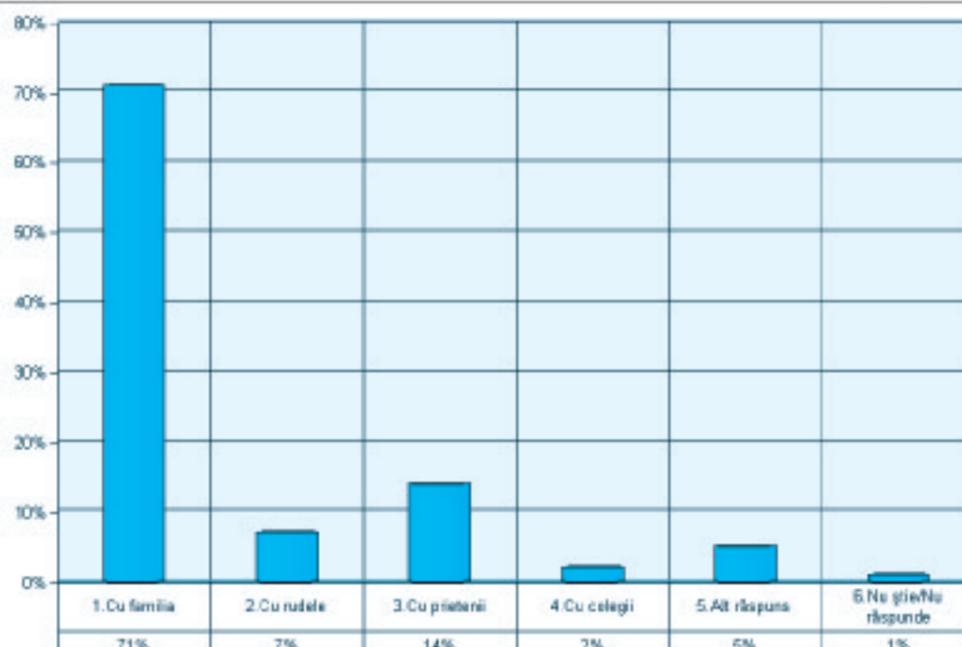
Dumneavoastră ce părere aveți?

1. Se trăia mai bine înainte de 1989	53%
2. Se trăiește mai bine acum	37%
3. Nu știe/Nu răspunde	10%

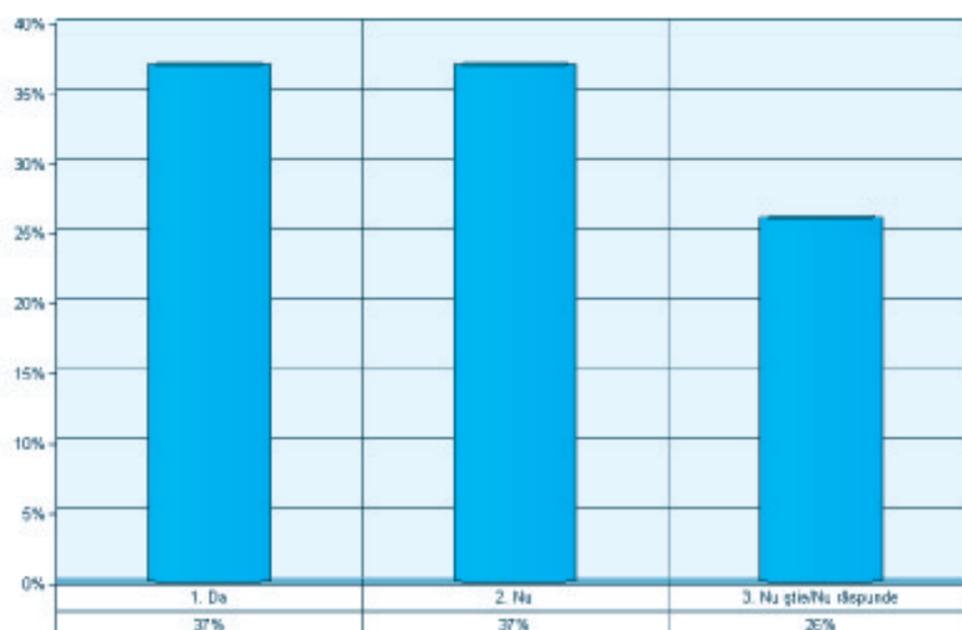
9. Dintre cei din jur, cu cine credeți că vă înțelegeți cel mai bine?

1. Cu familia	71%
2. Cu rudele	7%
3. Cu prietenii	14%
4. Cu colegii	2%
5. Alt răspuns	5%
6. Nu știe/Nu răspunde	1%

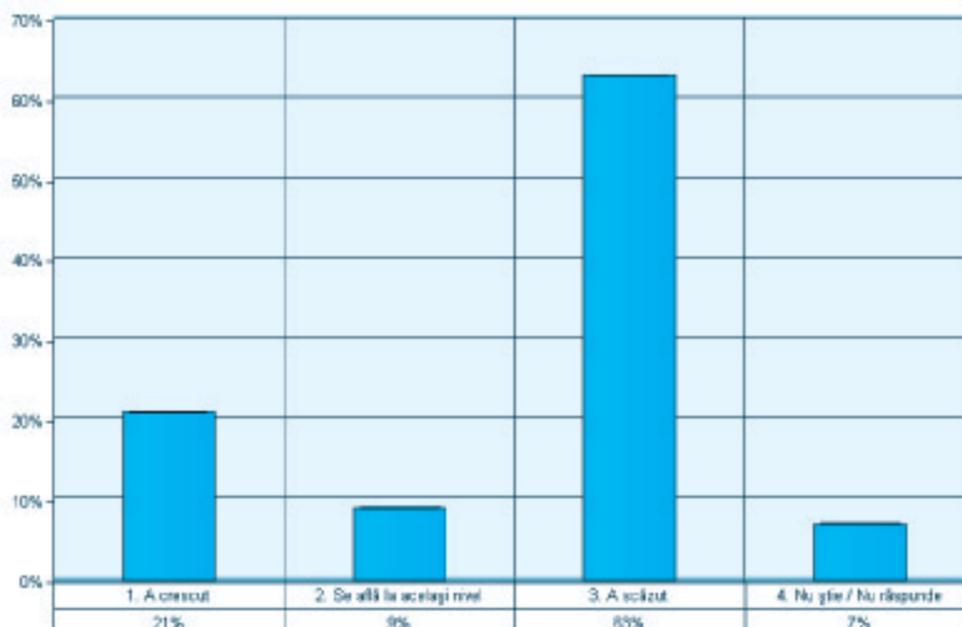
10. Considerați că Occidentul va sprijini România în viitor?

1. Da	37%
2. Nu	37%
3. Nu știe/Nu răspunde	26%

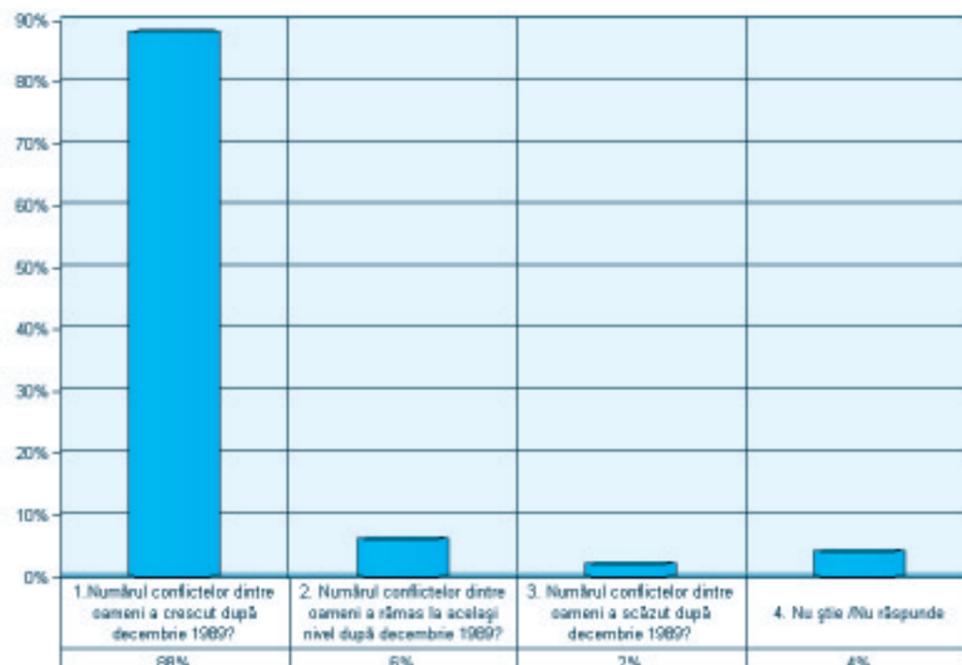
11. Cum credeți că a evoluat interesul pentru pregătirea școlară, după decembrie 1989?

1. A crescut	21%
2. Se află la același nivel	9%
3. A scăzut	63%
4. Nu știe / Nu răspunde	7%

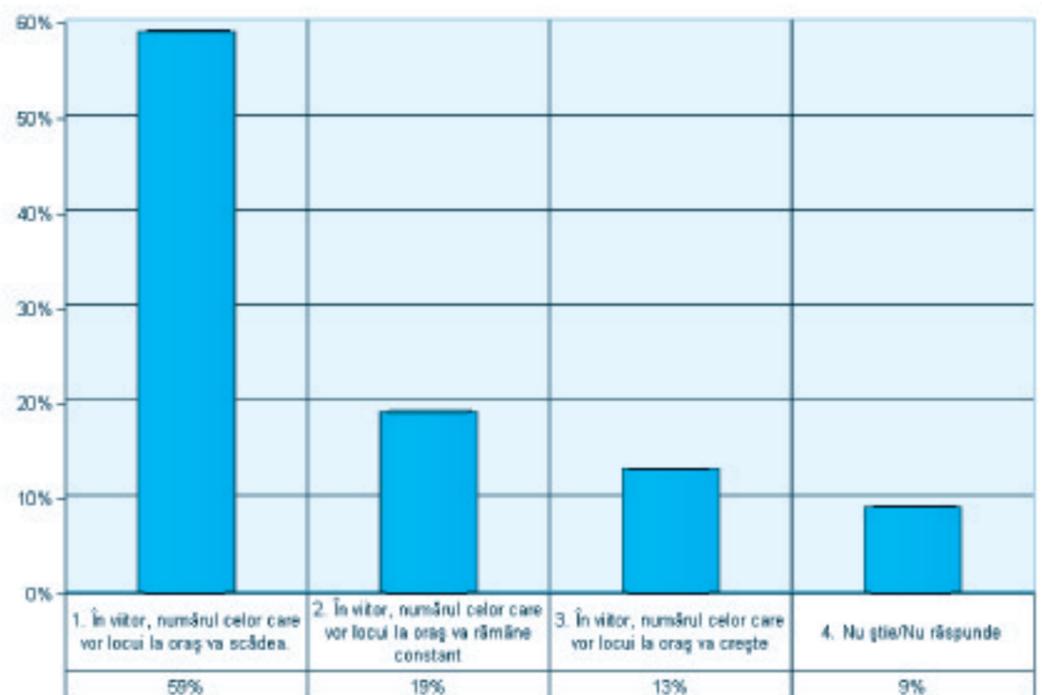
12. Credeți că:

1. Numărul conflictelor dintre oameni a crescut după decembrie 1989?	88%
2. Numărul conflictelor dintre oameni a rămas la același nivel după decembrie 1989?	6%
3. Numărul conflictelor dintre oameni a scăzut după decembrie 1989?	2%
4. Nu știe /Nu răspunde	4%

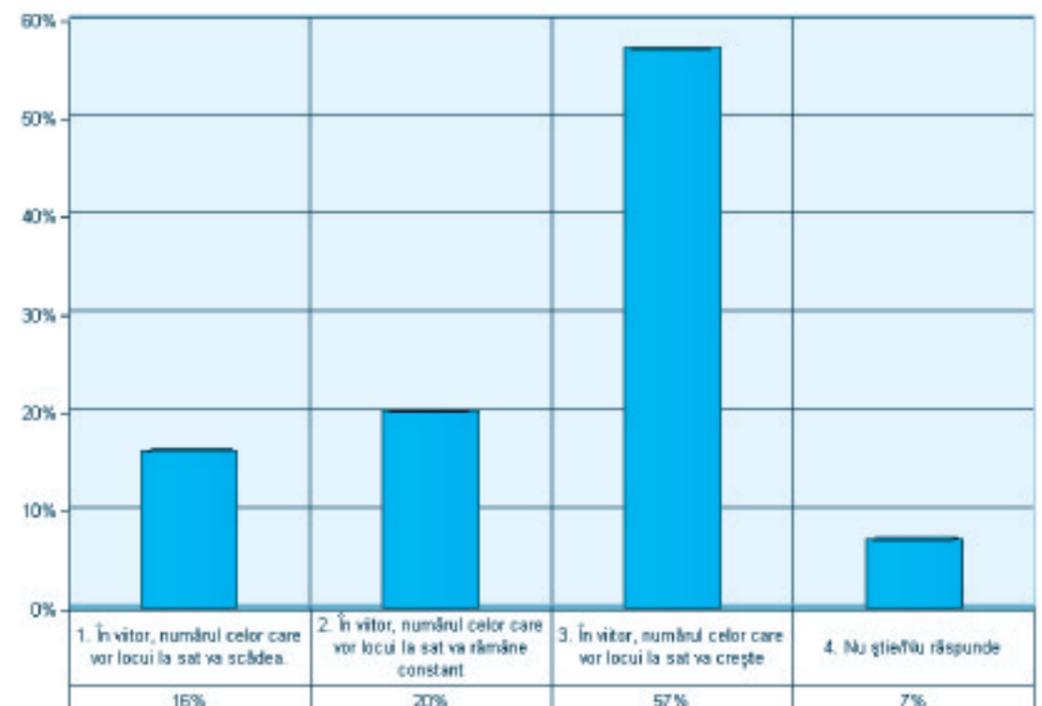
13. Ne interesează opinia dumneavoastră cu privire la evoluția viitoare a orașelor din România. Dumneavoastră ce credeți?

- 1. În viitor, numărul celor care vor locui la oraș **va scădea.** 59%
- 2. În viitor, numărul celor care vor locui la oraș **va rămâne constant** 19%
- 3. În viitor, numărul celor care vor locui la oraș **va crește** 13%
- 4. Nu știe/Nu răspunde 9%

14. Dar cu privire la evoluția viitoare a satelor?

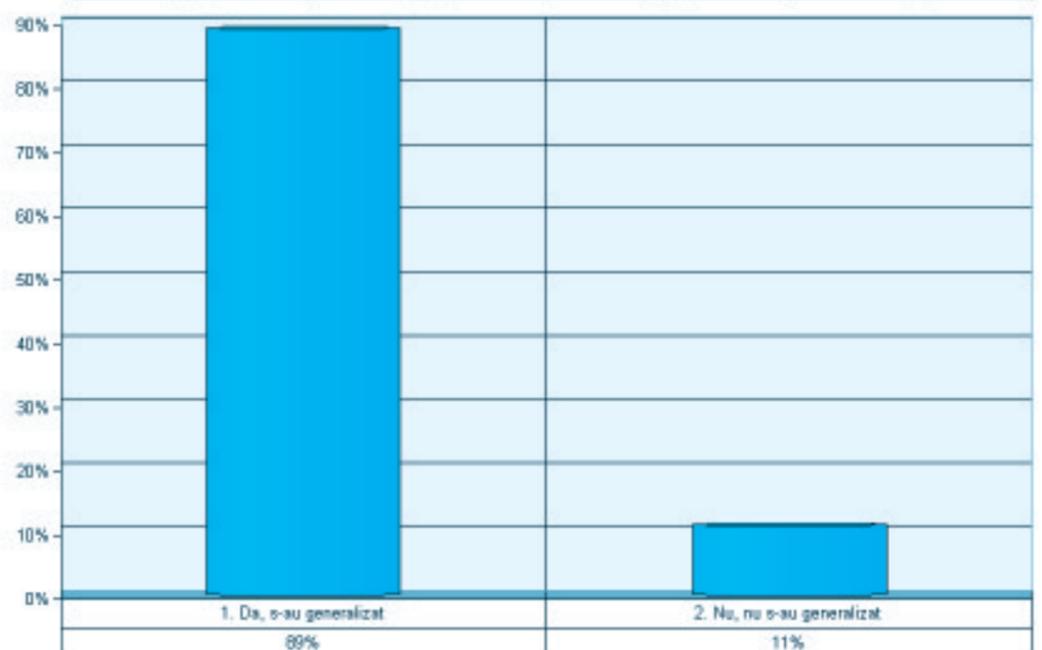
- 1. În viitor, numărul celor care vor locui la sat **va scădea.** 16%
- 2. În viitor, numărul celor care vor locui la sat **va rămâne constant** 20%
- 3. În viitor, numărul celor care vor locui la sat **va crește** 57%
- 4. Nu știe/Nu răspunde 7%

15. Unii consideră că în țara noastră corupția și hoțiile de tot felul s-au generalizat.

Dumneavoastră ce credeți?

- 1. Da, s-au generalizat 89%
- 2. Nu, nu s-au generalizat 11%

Laboratorul de psihologie experimentală al Facultății de Sociologie - Psihologie

Principiul ecologic în știința economică

(Continuare din pag. 1)

La rândul lor, externalitățile se împart în cele aruncate asupra domeniului public (pentru a fi suportate de națiune sau colectivitate) și cele aruncate asupra celorlalți agenți economici, ca și asupra cetățenilor (spre a fi suportate de aceștia individual).

Abordarea economică a poluării prin prisma proprietății avea, astfel, să ridice nu doar problema pagubelor, ci și pe cea a teoriei costurilor totale ale mărții produse, costuri în care trebuie incluse toate celelalte cheltuieli ocazionate de producerea acesteia. Internalizarea costurilor se dovedește a fi cea mai potrivită pentru stăvilirea poluării, întrucât face puțin capabili de concurență pe producătorii care generează poluare.

O dată cu internaționalizarea și globalizarea problemelor mediului, principiul internalizării costurilor externe ale poluării crește și mai mult în importanță. Pentru uscarea pădurilor și alte daune aduse mediului într-o țară, datorită producerii și difuziunii efluenților nocivi creați în altă țară, trebuie să plătească despăgubire pentru

stratul de ozon afectat din jurul Terrei, pentru poluarea oceanelor ș.a.m.d. Crearea unui fond mondial la dispoziția O.N.U. pentru protecția și repararea mediului, pe baza unor contribuții proporționale impuse producătorilor de cauze, se impune de aceea de urgență. Dar problema are și un pandant, din punctul de vedere al difuziunii efectelor pozitive ale factorilor de mediu deținuți de o anumită țară către alte țări. Astfel, dacă pădurea amazoniană asigură o parte din oxigenul necesar Americii de Nord, atunci păstrarea, nedeșchirarea ei presupune ca cei care beneficiază de roadele sale să plătească pentru aceasta, dacă deținătorii resursei nu au o altă pe care s-o utilizeze. Legile pieței obligă la un asemenea lucru.

Toate acestea demonstrează că aplicarea principiului ecologic în domeniul economiei modifică substanțial nu numai teoria costurilor, dar și teoria valorii și teoria prețurilor, elementul ecologic, pe timpuri neluat în considerare, devenind acum esențial pentru ele. Mai mult chiar, bunurile ecologice, pe vremuri, foarte multe din ele libere, devin în proporții crescând obiecte de arte economice

ale pieței. La rândul ei, munca de protecție a mediului se dovedește a fi nu doar consumatoare de bani, ci și productivă, numai că profilaxia este mai ieftină decât terapia sau că generează valori noi și venit național.

Lupta pentru protecția mediului nu o contrazice pe cea pentru eficiența economică. Unul din factorii cei mai importanți pentru creșterea productivității muncii este factorul natural. Și nu este vorba numai de natura exterioară omului, ci și de omul însuși, căci asigurarea calității mediului constituie o exigență de seamă a capacității productive a omului, ca și a bunăstării lui. A devenit o adevărată axiomă faptul că în țările în care productivitatea muncii naționale este cea mai ridicată, preocuparea pentru protecția calității mediului și ridicarea calității acestuia se află la cote înalte.

De altfel, nu se mai poate vorbi nici măcar de echilibru economic fără asigurarea echilibrului ecologic. Inevitabil, teoria echilibrului economic se transformă într-o teorie a echilibrului economic bazat pe echilibrul ecologic, în care se includ și problemele ecologiei umane. Mai mult, echilibrul economic dinainte

presupune trecerea de la conceptul de creștere economică (creștere cantitativă) la cel de dezvoltare (adică îmbunătățire calitativă), dar nu la o simplă dezvoltare, ci la una sustenabilă ecologic, care nu exclude capacitatea mediului de a pune la dispoziție materii prime și energie și de a absorbi deșeurile și reziduurile. În plus, o asemenea dezvoltare presupune și considerarea ecologiei umane, deci o dezvoltare sustenabilă social.

În lumina principiului ecologic, economistul ecolog va lupta atât contra economismului îngust, lipsit de perspectiva timpului, prădalnic față de natură și, în consecință, dăunător societății, cât și contra ecologismului abuziv, care reduce

totul la un conservatorism absolut și rigid, ce uită că însăși protejarea naturii ne interesează din punctul de vedere al protejării omului, al existenței și progresului continuu al umanității; cu alte cuvinte, econo-mistul preocupat de problemele ecologice se va strădui totdeauna să armonizeze obiectivele dezvoltării economico-sociale cu gestionarea rațională și suficient de prudentă a mediului natural. Aceasta presupune o lărgire a câmpului cercetării economice, dar și o nevoie stringentă de îmbogățire a viziunii asupra dezvoltării economice, ca și asupra instrumentului de investigare științifică.

În această clădire funcționează Facultatea de Educație Fizică și Sport din București, B-dul Energeticienilor nr. 9-11, Sectorul 3

STUDENȚII AI UNIVERSITĂȚII „SPIRU HARET” PE PODIUMUL CAMPIONATELOR NAȚIONALE UNIVERSITARE 2000

Participarea, la ediția din acest an a Campionatelor Universitare, la sportul olimpic nr. 1 – Atletism a reprezentat, pentru studenții Universității „Spiru Haret”, un bun prilej de afirmare și în activitatea sportivă competițională.

După ce la edițiile precedente s-au remarcat studenții participanți la întrecerile de înot, debutul în acest an al Campionatelor Universitare a însemnat pentru studenții Facultății de Educație Fizică și Sport afirmarea prestigioasă, și anume, obținerea unui bilanț sportiv pe care-l dorim cât mai bun și la viitoarele competiții studențești la care aceștia vor participa, în acest an universitar.

Prezenți la startul întrecerilor de atletism, găzduite de Centrul universitar Bacău, studenții Universității „Spiru Haret” s-au numărat printre cei mai buni, iar studenta **Maria Ioana BĂLĂUȚĂ** din anul al III-lea al Facultății de Educație Fizică și Sport a cucerit titlul de **Campionă Națională Universitară** și două medalii (aur la proba de 60 m. garduri și argint la cea de 60 m. plat).

CINSTE CAMPIONILOR

Conf.univ. Elena MUREȘAN,
Facultatea de Educație Fizică și Sport

Finala pe țară la ÎNOT din cadrul Campionatelor Naționale Universitare, desfășurată la PITEȘTI, a prilejuit studenților Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității noastre, întrecerea cu colegii lor din toate centrele universitare și obținerea – pentru a 5-a oară consecutiv – a unor rezultate remarcabile:

- 4 titluri de „Campion Național Universitar” pe anul 2000;
- 4 locuri II;
- 2 locuri III;

De asemenea, în clasamentul general pe țară, studenții noștri s-au situat pe locul I la fete și locul al II-lea la băieți, confirmând supremația noastră în natația universitară, realizând performanțe de valoare internațională, prin studenții **Tudor IGNAT** la 100 m bras, care este calificat pentru jocurile olimpice din această vară de la SYDNEY, și **Bogdan TIU** la

100 m liber. Merită evidențiat și studenții **Raluca ZĂBREANU** – locul I la 100 m spate, **Mihai MĂCHIȚĂ** și **Silvia ILFOVICI** – locul I la Ștafetă și, nu în ultimul rând, **Nicoleta ȘERBAN** – locul II la 100 m liber.

Înotătorii Universității „Spiru Haret” obțin aceste rezultate, în ultimii ani, grație pregătirii și îndrumării competente asigurate de Șefa de catedră a facultății, conf. univ. Elena MUREȘAN și asistent univ. Georgeta IONICĂ – Kari.

Suntem mândri că în acest an 2000, care va rămâne un an de referință în istoria Universității, ca an al ACREDITĂRII INSTITUȚIONALE, prin rezultatele obținute de sportivii facultății noastre ne aducem contribuția la creșterea prestigiului național al celei mai mari instituții de învățământ superior privat din țară – Universitatea „Spiru Haret”, răsplătind astfel efortul financiar pe care-l face pentru noi Fundația „România de Măine”.

Abonați-vă la revista „Opinia națională”!

Costul unui abonament trimestrial
este de 8.400 lei

Revista se poate procura prin abonament la toate oficiile poștale din țară. În Catalogul RODIPET, revista se regăsește la poziția 2.256.

De asemenea, solicitări de abonament se pot adresa redacției cu plata prin mandat poștal sau dispoziție de plată pe adresa: Fundația „România de Măine”, Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sectorul 4, București, Cont: 2511.1-23.1/rol B.C.R., Sucursala Unirii

REVISTA

OPINIA națională

Director:
Prof.univ.dr.
Aurelian BONDREA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sector 4, Telefon: 330.40.40/interior182
Revista OPINIA NAȚIONALĂ este înregistrată la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci
la nr. 24.000/7.090.672 din 3 septembrie 1997.

Revista se poate procura prin abonament la toate oficiile poștale din țară. În Catalogul RODIPET, revista se regăsește la poziția 2.256.

Costul unui abonament trimestrial este de 8.400 lei.

De asemenea, solicitări de abonamente se pot adresa redacției, cu plata prin mandat poștal sau dispoziție de plată pe adresa: Fundația „România de Măine”, Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sectorul 4, București, Cont 2511.1-23.1/rol B.C.R.-Sucursala Unirii
ISSN 1221-4019

Machetarea computerizată și tiparul executate de
LABORATORUL DE TEHNOREDACTARE
ȘI TIPOGRAFIA
FUNDAȚIEI „ROMÂNIA DE MĂINE”

EDITURA FUNDAȚIEI „ROMÂNIA DE MÂINE”

la Târgul Internațional de Carte

Bookarest 2000

Teatrul Național, 24 — 28 mai 2000

ÎNVĂȚĂMÂNT, ȘTIINȚĂ, CULTURĂ

Înființată în 1992, Editura Fundației „România de Măine” s-a afirmat în viața culturală românească prin calitatea și diversitatea cărților pe care le-a tipărit. Astfel, în anii 1992-1999, au apărut circa 450 de titluri, într-un tiraj de aproximativ trei milioane de exemplare, din domeniile: drept, management financiar-contabil, marketing și comerț exterior, sociologie, psihologie, filosofie, politologie, jurnalistică, istorie, pedagogie, geografie, matematică, informatică, limba și literatura română, limbi și literaturi străine, medicină umană și medicină veterinară, muzică, educație fizică și sport ș.a.

O preocupare centrală a Editurii constituie tipărirea de cursuri universitare, necesare studenților Universității „Spiru Haret” din cadrul Fundației „România de Măine”, ca și studenților din alte insti-

tute de învățământ superior din țara noastră. Numai în anul 1999 și în primele 4 luni din 2000 au apărut peste 120 de cursuri, manuale universitare și alte materiale didactice necesare studenților.

De o atenție deosebită se bucură, în același timp, editarea unor lucrări de sinteză, în paginile cărora sunt abordate probleme importante ale evoluției României în etapa actuală, ale științei, învățământului și culturii naționale, în strânsă legătură cu evoluțiile lumii contemporane.

Planul editorial pe anul 2000 prevede publicarea unor lucrări de sinteză, a circa 150 de cursuri universitare, ca și a altor materiale didactice.

Un loc special în acest plan îl ocupă începerea editării — printr-un contract cu Agenția

Națională pentru Știință, Tehnologie și Inovare — a lucrării *Enciclopedia performanțelor românești în secolul XX*, lucrare de interes național.

Începând din anul 1999, în Editură apar o serie de colecții tematice, din domeniile economiei, filosofiei, jurnalisticii: „România economică”, „Spațiul mioritic”, „Mari zăriști români”.

Activitatea editorială a Fundației se bucură de o recunoaștere largă în rândul diverselor categorii de specialiști, de cititori. O dovedesc și aprecierile la adresa cărților Editurii la Târgul Internațional de Carte de la București (1996, 1997, 1998 și 1999), Târgul de Carte „Gaudeamus” de la București (1996, 1998 și 1999), Târgul de Carte „Librex 1997” de la Iași (1997), Salonul de Carte de la București (1998) ș.a.

Sinteze pentru studenți*

CONSTELAȚIA ETERNITĂȚII

Dintre multiplele încercări de a defini poezia, cea de sinteză între sensibilitate și gândire pare a fi mai apropiată nouă, românilor. Pentru că aici ne regăsim într-un atribut esențial: o consecvență stare de spirit, ca aspirație persistentă în favoarea echilibrului, armoniei, deschiderii față de orizonturile lumii, cumpănirii îndelungi înainte de a lua o hotărâre. Fără această vocație pentru sinteză, în poezie apare inevitabil ruptura: când în favoarea sensibilității, ușor alunecată spre impresionism și psihologism, când în favoarea intelectualismului abstract, cu tendințe de exhibare sub mască raționalistă și pozitivistă. Ambele alternative riscă să ignore sau să uite realitatea poeziei. În această aspirație spre sinteză regăsim cea mai înaltă expresie a individualității creatoare a românilor, care este poezia, de la creația noastră folclorică și astăzi persistentă, până la încercările, chiar și cele mai puțin reușite, ale post-modernismului. **Poezia** a fost și rămâne cartea noastră de vizită în fața eternității și dacă este să luptăm — și trebuie s-o facem! — pentru apărarea spiritualității noastre ca sinteză între latină și ortodoxie, în poezie găsim cel dintâi și cel mai puternic sprijin.

În poezia lirică mai cu seamă, unde tensiunile sintezei duc la un soi de spovedanie cosmică, înobilată nu doar prin trăirea ideii, ci mai cu seamă prin acea realitate care singură probează autenticitatea, țâra credinței și care este atitudinea demnă în fața suferinței, în fața morții. Noblețea suferinței românilor, cu demnitatea lor călcată sub copitele atâtor invazi de sânge și cenușă, dar și cu acea uriașă putere de sacrificiu ca punte spre renaștere, toată se regăsește, adesea cu o neașteptată capacitate de

sugestie, de mărturisire blocată în chiar răstimpul ei de înmugurire, în poezia noastră lirică. Așa se face că orice antologie sau chiar o simplă colecție a poeziei lirice românești ia, după succesive lecturi, înfățișarea unei mari cărți de învățură, locuitorul acestor pământuri se regăsește integral aici ca mod cotidian de viață și ca existență în perspectiva veșniciei.

Și mai răsare o minune din acest orizont al poeziei lirice românești: dialectica existenței, cu antitezele ei incendiare, cu confruntarea neînțeleasă și violentă dintre viață și moarte, dintre bine și rău, dintre ideal și real, se înseninează prin complinire, dobândește, în cele din urmă, starea de grație de după ultima împărțanie. Neliniștile, amplificate de la un poet la altul și filtrate prin sensibilitatea care-i unește cu cititorii, devin ca lamara apelor din adâncuri, care s-au strecurat prin atâtea structuri geologice, unificându-le sub destinația unui singur izvor, al unui neasemuit lac limpede de munte. Aici se măsoară mai întâi vitalitatea unui culturi: în capacitatea de a interstimula individualitățile creatoare și a le sublima în componente complementare ale unui întreg organic.

Aceste și altetribute se regăsesc în lucrarea de referință **Momente ale liricii românești în secolul XX**, elaborată de cunoscutul critic și istoric literar **Ion Dodu Bălan**, apărută recent la Editura Fundației „România de Măine”. Este, de fapt, o istorie a poeziei lirice românești din ultima sută de ani, în care sunt incluși cei mai de seamă reprezentanți ai ei, de la poezii neoromantice și sămănătoriste la simboliste, de la poezii „gândiriști” la cei ermetici, de la cotrușeni, la cei de la Viața Românească, de la poezii Avangardei literare la cei situați la

Răscruce de drum (**Zaharia Stancu**, **Eugen Jebeleanu**, **Emil Giurgiuca**, **Radu Bourreau**) și la cei întrupând ipostaze inovatoare (**Nicolae Labiș**, **Nichita Stănescu**, **Marin Sorescu**, **Ioan Alexandru**), de la poezii români în exil, la cei concretizând coordonate ale liricii actuale. Avem, ca într-un tablou despre Facerea Lumii, peste 50 de destine poetice urmărite în geneza și în evoluția lor firească sau aflată sub teroarea împrejurărilor istorice;

peste 50 de voci distincte, dar întrupând, ca într-o invocație supremă, un destin unic, în care se întrevăd deopotrivă filiațiile și direcțiile de viitor ale lirismului românesc în poezie.

Întâiul merit al lui **Ion Dodu Bălan** este de a-i fi orânduit în raport cu afinitățile lor electivă, persistente dincolo de metamorfozele lirismului lor. În succesiunea pe care le-a atribuit-o autorul acestei lucrări remarcabile, cei peste 50 de autori se așează într-o ascendență sau descendență firească, fără obișnuitele stări rebele dintre generații ori curente sau, mai exact spus, eventualele deosebiri de voce

ori destin poetic îi aproprie mai mult decât îi diferențiază. Încât desenul fin al nuanțelor lor poetice, operat cu artă de analist și transpus în formule critice memorabile, are semnificația unei continuități și nicicum a unei opoziții.

Contribuie la această unitate a cărții percepția poetică de rară finețe pe care autorul o probează prin evidențierea legăturilor de substanță dintre autori, aparținând unor arte poetice adesea diferențiate, dar înrudiți fie și numai prin cultul față de limba română ca instrument parcă predestinat pentru expresia poetică. **Ion Dodu Bălan**, el însuși un autentic poet, cum ne-a arătat în volumele *Peisaj interior* (1986) și *Cutremur de suflet* (1996), are capacitatea rară a judecăților de valoare formulate memorabil, sintetic, cu o mare putere de sugestie prin conexiunile imprevizibile de imagini și de idei. Întâile propoziții ale demersului său critic se orânduesc, de regulă, ca o ecuație care definește sintetic un destin poetic fie el și controversat, sunt ca o străfulgerare din care adevărul unui tablou răsare întreg, parcă dintotdeauna intuit, dar abia acum reținut în datele lui semnificative, inconfundabile. **Octavian Goga** realizează „monografia lirică a satului românesc din Transilvania (...), dar nu ca un scop în sine, ci cu ambiția de a contura portretul etnopsihologic al românismului în general, „de la Nistru până la Tisav” (p.39). Iată o formulă cuprinzătoare și adecvată, care le sintetizează pe toate cele anterioare, de genul „poet al satului”, „poet al pămîmirii noastre”, „poet al dezrădăcinării” și le conferă o deschidere și finalitate cu totul remarcabile. Destinul controversat al lui **Nichifor Crainic** este „împăcat”, sublimat în eternitatea poeziei prin propoziții de genul: „Existența oricât de zbucimată a lui **Nichifor Crainic**,

poezia sa și filosofia culturii cu note atât de originale în paginile **Gândirii**, studiile lui teologice, totul la el degajă o concepție unitară, coerentă, solid argumentată și sprijinită pe o neclintită credință, dezvăluind una dintre cele mai proeminente personalități culturale din perioada interbelică. (...) Și totuși a fost pedepsit cu ani grei de temniță (...), uitând netrebnicii temnerii că vulturii nu pot sta în colivie, că ideile și credința nu pot fi întemnițate și că cine închide un poet închide, în fond, un neam întreg, o lume, căci, după **Victor Hugo**, o poezie e’st un monde enfermé dans un homme” (p.126-127). Pagini întregi de critică asupra operei lui **Ion Barbu**, atât-le sintetizate în acest admirabil catren din poezia barbiană **Ut algebra poesis**, scrisă prin anul 1948: „În anii încă tineri, în târgul Goetingen/ Cum Gausz, altădată, sub curba lui alee — /Boltirea geometriei astrale să încheie — Înconvoian poemul spre ultimul catren” (p.187). Formulările critice asupra poeziei lui **Radu Gyr** îmbracă o relevanță uimitoare sub puterea de sugestie a acestei „simple” propoziții cu care debutează capitolul respectiv: „Poetul **Radu Gyr** a stat în temniță mai mult decât haiducul **Corbea** în balaxa omonimă: „de trei ori tot câte nouă” (p.180).

Însăși concluzia de ansamblu a cărții are o relevanță intrinsecă și o formulare memorabilă: „În acest secol orientat spre modernitate, dar și bătut de tarele dogmatismului realist socialist, se afirmă o mare diversitate de stiluri și de personalități poetice, care evoluează pe toată gama experiențelor poetice mondiale, impunând uneori în patrimoniul liricii universale o simțire și o gândire tipic românească”. Și cum în peisajul liricii noastre intră și alte personalități remarcabile, maturizate în deceniile din urmă, despre care autorul promite să se ocupe în volumul al doilea al lucrării de față, așteptăm și această carte, ca pe tot ceea ce serie **Ion Dodu Bălan**, cu sentimentul că vom asista la apariția ei ca la un remarcabil eveniment cultural.

Mihai IORDĂNESCU

* Ion Dodu BĂLAN — Momente ale liricii românești în secolul XX

ADMITEREA

la Universitatea „Spiru Haret”

PENTRU ANUL UNIVERSITAR 2000 — 2001,

admiterea (*înscrisere și desfășurare*) va avea loc în perioada 3 – 30 iulie 2000.

Pentru posesorii diplomelor de bacalaureat anterioare anului 2000, precum și pentru absolvenții cu diplomă de licență ai instituțiilor de învățământ superior, admiterea (*înscrisere și desfășurare*) începe la 15 mai 2000

Admiterea la toate facultățile și colegiile Universității „Spiru Haret” se va face pe baza diplomei de bacalaureat și a fișei-chestionar completate de candidat la înscriere.

Pentru anul de învățământ 2000-2001, taxele de admitere și de școlarizare sunt aceleași ca în anul universitar 1999-2000.

Taxa de înscriere la admitere: 200.000 lei.

Taxa de școlarizare se poate achita în 3 rate.

Prima rată a taxei de școlarizare este:

La înscriere, sunt necesare următoarele acte:

- Diploma de bacalaureat în original (pentru promoția 2000 – adeverință de absolvire);
- Certificatul de naștere și cel de căsătorie (dacă este cazul). (Copii xerox);
- 3 fotografii tip buletin de identitate;
- Adeverință medicală.

Drept; Științe Juridice și Administrative; Management Financiar-Contabil; Management; Finanțe-Contabilitate; Marketing și Comerț Exterior; Sociologie-Psihologie; Psihologie-Pedagogie; Filosofie și Jurnalistică; Istorie; Geografie; Matematică-Informatică; Muzică; Colegiile Universitare.	- Cursuri de zi - Învățământ deschis la distanță	2.650.000 lei
	- Cursuri cu frecvență redusă	2.050.000 lei
Limbi și Literaturi Străine; Arhitectură și Urbanism; Educație Fizică și Sport	- Cursuri de zi - Învățământ deschis la distanță	3.350.000 lei
	- Cursuri cu frecvență redusă	2.050.000 lei
Medicină Veterinară	- Cursuri de zi	4.250.000 lei

Învățământ deschis la distanță prin intermediul postului de televiziune propriu al Universității „Spiru Haret”

Începând cu anul de învățământ 2000-2001, la Universitatea „Spiru Haret” va funcționa, pentru anul I de studiu, forma *învățământ deschis la distanță*. Pregătirea se va asigura la standarde occidentale. Prin intermediul *postului de televiziune propriu*, vor fi transmise prin satelit, 24 de ore din 24, direct sau înregistrate, cursurile desfășurate în amfiteatrele Universității din București și filialele acesteia: Cluj-Napoca, Constanța, Craiova, Râmnicu Vâlcea, Brașov, Blaj și Câmpulung-Muscel. Pe durata anului universitar, prin editura și tipografia proprii, vor fi puse la dispoziția studenților, gratuit, cursurile, notele de curs, materialele auxiliare pentru disciplinele prevăzute în planurile de învățământ pentru anul I de studiu. Prin revista „Opinia națională” se vor acorda – săptămânal – consultații și se vor publica sinteze în sprijinul pregătirii studenților.

Absolvenții cu diplomă ai Colegiilor Universitare Pedagogice din cadrul Universității „Spiru Haret” pot continua studiile în învățământul superior de lungă durată, forma cursuri de zi sau învățământ deschis la distanță, la următoarele facultăți ale Universității „Spiru Haret”: Facultatea de Limbi și Literaturi Străine (specializarea: limbă și literatură franceză – limbă și literatură română; limbă și literatură engleză - limbă și literatură română), Facultatea de Educație Fizică și Sport și Facultatea de Muzică, cu susținerea examenelor de diferență, în conformitate cu prevederile art. 65 (1) și (2) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României nr. 606 din 10 decembrie 1999.